

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЛІНГВІСТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Кафедра педагогіки, методики навчання іноземних мов

**Курсова робота з методики навчання
іноземної мови на тему:
«Ігрові форми роботи на уроці англійської мови і культури в основній
школі»**

	<p>Студента групи СОа 14-19 педагогічного факультету романо-германської та української філології освітньо-професійної програми Іноземні мови та літератури, методика навчання іноземних мов і зарубіжної літератури (Англійська, та друга західноєвропейська-іспанська мова) за спеціальністю 014 Середня освіта Бручі Вікторії Дмитрівни</p> <p>Науковий керівник: кандидат педагогічних наук, старший викладач Кузьменко Ю. В.</p>
Члени комісії:	Національна шкала
_____ Кузьменко	_____
Ю.В. (підпис)	Кількість балів
_____ Борецька	_____
Г.Е. (підпис)	Оцінка ЄКТС
_____ Устименко	_____
О.М. (підпис)	

ЗМІСТ:

ВСТУП

РОЗДІЛ 1. ІГРИ ЯК РІЗНОВИД ПЕДАГОГІЧНИХ ТЕХНОЛОГІЙ

1.1 Поняття педагогічної технології

1.2 Ігрові технології

1.2.1 Ігрова діяльність

1.2.2 Класифікація педагогічних ігор

1.2.3 Ігрові технології у середньому шкільному віці

РОЗДІЛ 2. МЕТОДИКА ВИКЛАДАННЯ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ

2.1 Методика викладання англійської мови

2.2. Урок англійської мови. Вимоги до сучасного уроку

РОЗДІЛ 3. ФОРМУВАННЯ МОВНИХ НАВИЧОК ТА ВМІНЬ УЧНІВ ЗА ДОПОМОГОЮ ГРИ

3.1 Цілі навчання англійської мови

3.2 Використання ігор під час уроку англійської мови у основній школі

3.3 Творчі ігри як формування комунікативних навичок учнів

ВИСНОВКИ

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

ДОДАТКИ

ВСТУП

Актуальність обраної теми у тому, що ігрова форма роботи з дітьми під час навчання іноземної мови у час дуже затребувана. Ігрові методи можуть ефективно допомогти дитині якомога раніше почати вивчати англійську мову, досягти успіхів у освоєнні потрібної лексики та прищепити любов до мови.

Об'єктом даного дослідження є процес формування фонетичних, лексичних та граматичних навичок у школярів на уроках англійської мови.

Предметом нашого дослідження є використання ігрових методів для формування фонетичних, лексичних та граматичних навичок у школярів на уроках англійської мови на середньому етапі навчання.

Нам відомо, що при ранньому вивченні мови засвоєння матеріалу відбувається набагато простіше, тому метою нашої роботи є розкрити переваги викладання англійської мови за допомогою ігрових методів.

Для досягнення поставленої мети потрібно вирішити такі завдання:

1. Визначити основні методи навчання англійської мови школярів.
2. Вивчити роль пізнавальних та розважальних ігор на середньому етапі навчання англійської мови.
3. Проаналізувати ефективність методики викладання англійської мови у період пасивної практики.

Основними методами нашого дослідження є:

- 1) теоретичний аналіз наукової літератури за методикою викладання, що дозволяє визначити гіпотезу дослідження, суть якої можна позначити так: найкращим методом для навчання школярів англійської мови є гра.
- 2) узагальнення передового досвіду навчання іноземних мов, що дає нам здійснити наочне зіставлення, порівняння, виведення висновків, сформулювати певну закономірність навчального процесу та встановити взаємозв'язки методичних факторів.
- 3) наукове спостереження, що дозволяє вирішити дослідницькі завдання, детально вивчити діяльність вчителя та учнів.

До допоміжного методу нашого дослідження відноситься розмова з учасниками навчання, що дає додаткові уявлення про об'єкт дослідження, що вивчається.

Практичною цінністю ігрових методів навчання є формування комплексу соціальних навичок та здібностей у школярів, таких як: уміння спілкуватися, слухати співрозмовника, розпочинати розмову, підтримувати його, уміння працювати з книгою, довідковою літературою.

Структура даної роботи складається з вступу, трьох розділів, висновків та списку використаних джерел.

РОЗДІЛ 1. ІГРИ ЯК РІЗНОВИД ПЕДАГОГІЧНИХ ТЕХНОЛОГІЙ

1.1 Поняття педагогічної технології

Нині у педагогічних колах часто обговорюється момент модернізації освіти, нових освітніх результатів. На думку О.Ю. Єфремова, вирішувати сучасні проблеми освіти можливо лише за системних змін у самій педагогічній науці та практиці [2].

Сучасне постіндустріальне суспільство ставить перед освітою нові завдання: його підсумком має стати «не якийсь предметний результат, а дитина, яка буде успішною» [5]. В умовах особливу актуальність набуває проблема активізації навчальної діяльності, забезпечення якої В.А. Караківський називає головним завданням державної політики у сфері освіти [4].

Зазвичай слово діяльність ми розуміємо, як процес активної взаємодії об'єкта з суб'єктом, спрямований на пізнання та творче перетворення навколишнього світу, включаючи себе самого та умови свого існування [4].

О. Ю. Єфремов зазначав, що пізнавальна активність - якість, що характеризує інтелектуальні здібності молодшого школяра до навчання. Поряд з іншими здібностями, вони проявляються та розвиваються у діяльності, як навчальної, так і ігрової [2].

Навчальна діяльність, зазначав у своїх працях, М.Ю. Красовицький [8], спрямована на оволодіння способами предметних та пізнавальних дій, узагальнених теоретичних знань.

Таким чином, можемо зробити висновок, що навчальна діяльність, як і ігрова діяльність це початковий вид діяльності, що історично виділився з праці. Її виділення характеризується появою теоретичного знання, зміст якого лише у деякій частині проявляється у окремих практичних діях і яке, може бути повністю засвоєно у процесі оволодіння цими діями.

Як відомо, навчальна діяльність за своєю суттю тісно пов'язана саме з продуктивним чи творчим мисленням учня. Творчий підхід у самостійні роботи нині організовуються у школі щодо будь-якого з навчальних предметів. За виконання цих робіт учні з необхідністю здійснюють самостійний пошук шляху вирішення завдання, розглядають його різні можливі варіанти [2]. У зв'язку з цим початкове навчання має бути спрямоване на вирішення цього важливого завдання сучасної школи — формувати у молодших школярів творче ставлення до навчальної діяльності.

Підсумовуючи, вищесказаному можемо дійти невтішного висновку, що навчальна діяльність розвиває лише власні новоутворення, а вдосконалення всіх дошкільних досягнень психічного розвитку має відбуватися у навчальній формі. Можна сказати, що навчальна діяльність розвиває у молодших школярів здатність до рефлексії, що дозволяє відокремлювати відоме від невідомого та за допомогою гіпотез щодо невідомого звертатися до підстав власної дії та дій

партнера щодо спільного вирішення нових завдань (цім партнером може бути і одноліток, і вчитель).

Сьогодні є безліч ігрових технологій, які сприяють активізації навчальної діяльності.

1.2 Ігрові технології

1.2.1 Ігрова діяльність

У поняття «ігрові педагогічні технології» входить досить велика група методів та прийомів щодо організації педагогічного процесу у формі різноманітних педагогічних ігор. Ці педагогічні ігри відрізняються від просто ігор тим, що в них є поставлена мета навчання/виховання та відповідний їй педагогічний результат, який у свою чергу обґрунтований, виділений у явному вигляді і характеризуються навчально-виховною спрямованістю.

Протягом багатьох років ігрові технології не лише становлять величезний інтерес для вчених та педагогів, а й стали складовою педагогічних технологій. У науці і практиці неодноразово мала місце спроба наукової класифікації ігор та визначення їх яким-небудь єдиним вичерпним поняттям, але в даний час науково визначені лише зв'язки між грою та людською культурою, з'ясовано значення, яке надає гра на розвиток особистості дитини.

Гра - це діяльність, заняття дітей та заняття, обумовлене безліччю певних правил, прийомів, що служить для різноманітності дозвілля, для розваги. І це осмислена діяльність, тобто сукупність осмислених дій, об'єднаних єдністю мотиву і потреб.

Це з кількох визначень, що дає психологічний словник [6].

Захоплення дитини школою як складною грою за правилами надовго закриває від нього найважливішу інтелектуальну проблему. "Гра є незамінним засобом для того, щоб всі ці математичні поняття, правила мови, екологічні поняття та інші наповнилися для дитини особистим змістом, стали власною логікою дитини" [4].

1.2.2 Класифікація педагогічних ігор

Дидактичні ігри мають різницю у зміст, пізнавальної діяльності школяра, ігровим процесам і правилам, організації та взаємовідносинам дітей, з ролі викладача. Перелічені ознаки притаманні всім ігор, але в одних точніше виступають одні, в інших - інші ознаки. Чітка класифікація ігор за видами відсутня. Часто ігри співвідносяться зі змістом навчання та виховання.

У книзі І.П. Іванова [2] виділяє таку класифікацію:

- ігри, у яких використовуються дидактичні іграшки;
- настільно-друкарські ігри;

- ігри, словесного характеру;
- сюжетно-рольові ігри.

У цьому угрупованні ігор, на думку І.П. Іванова підкреслюється їх спрямованість навчання, пізнавальну діяльність учнів, але з розкриває повною мірою основи дидактичної гри — особливостей ігрової діяльності дітей, ігрових завдань, ігрових процесів і правил, організацію життя дітей, керівництво вихователя [2].

У книзі О.С. Газман та Н.Є. Харитонові [12] «До школи з грою» виділяються кілька типів дидактичних ігор, згрупованих за видом діяльності учнів.

- Ігри-подорожі.
- Ігри-доручення.
- Ігри-припущення.
- Ігри-загадки.
- Ігри-бесіди (ігри-діалоги).

Ігри-подорожі спрямовано більш чітко закріплення навчального матеріалу, надає можливість школярам встановлювати взаємозв'язку. Активізація молодших школярів також здійснюється за допомогою цікавого сюжету гри, особистою участю школярів, їх усними повідомленнями, переживаннями, емоціями.

Педагогічна мета цих ігор полягає в посиленні вражень і звертає увагу дітей те що, що є поруч, але з помічається ними.

Ігри-доручення. У цих ігор лежать події з предметами, іграшками, словесні доручення. Ігрове завдання та ігрові дії в них засновані на пропозиції щось зробити: "Допоможи зайчику порахувати, скільки морквин у нього в кошику?", "Допоможи Каті вибрати телефон пожежної служби".

Ігри-припущення "Чи правильно вчинив Петрик...?" або "Що б я зробив у цій ситуації...". Ігрові дії визначаються завданням і вимагають від учнів доцільної передбачуваної дії відповідно до поставлених умов або спеціально створених йому обставин. Діти висувають свої припущення, що констатують або узагальнено-доказові. Ці ігри вимагають уміння співвіднести знання з обставинами, встановлення причинних зв'язків. У них міститься і елемент змагання: "Який ряд зробить це швидше?".

Такі гра, як «гра – загадка» несуть сенс те, що загадки створювалися самим народом, входили обряди, ритуали, включалися у свята. Вони використовувалися для перевірки знань, винахідливості та фактичних знань дітей. Сьогодні загадки, їх загадування та відгадування виступають у вигляді навчальної гри. Відмінною ознакою загадки є хитромудрий опис, який потрібно розшифрувати (відгадати та довести). Опис це лаконічно і часто оформляється як питання чи закінчується ним.

Ігри-бесіди (діалоги). В основі цієї гри лежить міжособистісне спілкування вчителя з учня, учнів з учителем та самих учнів один одним. Це спілкування має певний характер ігрового навчання та ігрової діяльності дітей. У гри-бесіди

вчитель часто використовує роль відомого дітям персонажа і тим самим не тільки зберігає ігрове спілкування, а й посилює його радість, бажання повторити гру.

Узагальнюючі ігри потребують інтеграції знань. Вони сприяють встановленню міжпредметних зв'язків, спрямовані на придбання умінь діяти у різних поставлених навчальних ситуаціях.

Проте, перелічені типи ігор не вичерпують, звісно, весь спектр можливих ігрових методик. Але на практиці найчастіше використовуються зазначені ігри, або в "чистому" вигляді, або у поєднанні з іншими видами ігор: рухливими, сюжетно-рольовими та ін [3]

На підставі вищесказаного ми можемо зробити висновок, що дидактичні ігри можуть бути корисні для розуміння та осмислення нового матеріалу, засвоєння та узагальнення, встановлення зв'язків між поняттями, вираження власних думок та мови.

1.2.3 Ігрові технології у середньому шкільному віці

Дія школяра в грі дозволяє освоювати те, що задалегідь викликало б у нього страх невідомості, повсякчасну повагу до премудростей шкільного життя, що заважає його вільному освоєнню знань. Ігри та логічні завдання мають бути у школі обов'язковими структурними елементами уроку навколишнього світу. Це дає можливість вчителю організувати пізнавальну активність учнів та активізує навчальну діяльність школяра [9].

Дидактична гра виконує розвиваючу функцію. В цілому процес засвоєння знань учнів є нелегкою і напруженою працею, що постійно вимагає концентрації уваги, добре розвиненої пам'яті, напружених зусиль, максимальної інтелектуальної роботи. Тож успішного навчання необхідно тренувати ці психічні властивості.

Таким чином, ми можемо зробити висновок, що школяр дізнається про світ і розвивається в спеціально створених для цього ігрових умовах. Якщо вчитель захоплююче організує ці умови, то глобальніше відбувається його розвиток та вдосконалення, тобто навчанню притаманне не тільки засвоєння знань, а й розвиток учнів, а це, у свою чергу, сприяє підвищенню ефективності навчання та активізації знань.

РОЗДІЛ 2. МЕТОДИКА ВИКЛАДАННЯ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ

2.1 Методика викладання англійської мови

Предмет методики навчання іноземних мов – це накопичені об'єкт знання, численна теорія, що моделює процес навчання; це закономірності процесу

навчання ІМ. До основних понять, що становлять фундамент методики, можна віднести: процес, цілі, зміст, принципи, методи, прийоми, засоби та організаційні форми навчання. Базисними категоріями методики прийнято вважати: Метод як систему цілеспрямованих дій вчителя, з одного боку, та навчальних дій учнів з іншого. Прийом – елементарний методичний вчинок, спрямований вирішення конкретних завдань певному етапі уроку. Метод реалізується у системі прийомів.

Комунікативно-орієнтований метод навчання реалізується в наступних прийомах:

- Прийом рольового спілкування
- Прийом формування орієнтовної спроможності учнів Прийоми навчання мовної взаємодії
- Прийоми систематизації мовних знань
- Прийоми поглиблення та розширення змістовності
- Підвищення інтенсивності самостійної роботи
- Прийоми стимулювання мовної діяльності засобами ТЗН.
- Прийом стандартизованого контролю.

Підвищення наукового рівня методики сприяє застосування методів статистичного аналізу. Використання методів математичної статистики, математичної лінгвістики, теорії інформації дозволяє вирішувати питання щодо раціоналізації процесу навчання іноземних мов. Опора на базисні та суміжні науки є найважливішою умовою підвищення наукового рівня методики. Однією з важливих завдань теоретичної методики є науковий синтез базисних та суміжних наук у їх діалектичній єдності та використання їх у перетвореному вигляді з урахуванням цілей, етапів, умов навчання.

Перед методикою визначено такі проблеми:

- Визначення іноземної мови як навчального предмета;
- Вивчення діяльності вчителя (розробка форм, методів, прийомів навчання);
- Вивчення діяльності учня (перевірка ефективності використаних прийомів, вивчення розвитку учня);
- Встановлення специфічних закономірностей, визначення сфери дії суміжних закономірностей з методикою наук і виявлення їх специфічного заломлення в методиці.

Вочевидь, що навчання іншомовної промови надзвичайно багатомірний.

2.2. Урок іноземної мови. Вимоги до сучасного уроку

Зміст навчання іноземних мов сприймається як категорія, педагогічно інтерпретує мета навчання іноземних мов. Оскільки мета є багатоаспектною освітою, то й зміст не може бути однокомпонентним.

Сучасні вітчизняні дослідники розглядають зміст навчання як категорію, що постійно розвивається, і виділяють у ній як предметний (включаючи сфери та

ситуації спілкування; теми, тексти; комунікативні цілі та наміри; країнознавчі знання, лінгвокраїнознавчі знання; мовний матеріал) аспект, так і процесуальний (містить навички та вміння іншомовного усного та письмового спілкування). Цілі навчання іноземної мови є важливою методичною категорією.

Важливо розвивати в учнів ініціативу мовної поведінки. Цього можна досягти за умови, якщо учень із об'єкта навчання стає суб'єктом. Щоб оволодіти іноземною мовою, необхідна практика в його застосуванні, а для цього потрібно раціонально використовувати час, що відводиться на вивчення іноземної мови.

Одним із шляхів вирішення проблеми збільшення активного часу учня на уроці є використання різних режимів роботи (робота хором, маленькими групами, в парах, індивідуально, робота класу). Принцип наочності впливає із сутності процесу сприйняття, осмислення та узагальнення матеріалу школярем. Під наочністю розуміється спеціально організований показ мовного матеріалу та її вживання у мові, з метою надання допомоги учням усвідомити цей матеріал.

При тлумаченні цього принципу для методики відбулася цікава помилка: буквальне тлумачення терміна «наочність» або «нагляд» на щось. Звідси і вимога використовувати картини, зображення предметів, самі предмети. Але коли дидакти кажуть, що принцип наочності передбачає сприйняття досліджуваного явища, то при здійсненні цього принципу вчителем іноземної мови не повинна йти лише про демонстрацію самих предметів та їх зображень.

РОЗДІЛ 3. ФОРМУВАННЯ ІНШОМОВНИХ МОВНИХ НАВИЧОК ТА ВМІНЬ УЧНІВ ЗА ДОПОМОГОЮ ГРИ

3.1 Цілі навчання іноземної мови

До сучасного уроку англійської пред'являються певні вимоги. Урок іноземної мови складається із структурних та змістовних елементів. До структурних елементів відносяться: початок уроку, центральна частина та завершення уроку.

Такий структурний елемент уроку як його початок повинен включати організаційний момент, різні мовні вправи, постановку мети уроку та його теми. Він триває від 3 до 7 хвилин.

У центральній частині уроку учні повинні виконувати дії для досягнення мети уроку, а вчитель лише контролює виконання цих дій. Цей етап уроку триває 20-25 хвилин. У цей час має виконуватися вправ з опорою на тексти підручника, навчальні мовні ситуації, технічні засоби навчання, додатковий дидактичний матеріал з використанням міжпредметних зв'язків, застосуванням ефективних прийомів, форм, режимів роботи.

Це може бути:

- ознайомлення з відповідною лексикою на тему уроку;
- тренування використання мовного та мовного матеріалу;
- застосування мовного та мовного матеріалу за конкретними видами мовної діяльності;
- організація аудіювання тексту для тих, хто навчається у пред'явленні вчителя (звукозапису);
- організація монологічних, діалогічних висловлювань учнів;
- організація читання учнями тексту вголос, про себе.

Що стосується, останнього структурного елемента уроку, його завершення, то його зміст має входити підбиття підсумків уроку учнями, рефлексія досягнутих результатів на уроці, оцінювання, інформація про домашнє завдання та його пояснення [3].

Залежно від типу та мети та теми уроку, структурні та змістові елементи уроку можуть змінюватися, але в цілому структура уроку, наповнена змістовними елементами, залишається такою, як вона зазначена вище. Усі структурні елементи уроку взаємодіють і доповнюють одне одного, у структурі уроку обов'язково мають простежуватися логічність та послідовність елементів уроку. І якщо порушується хоч одна складова структури уроку, то ціль може бути не досягнута, або досягнута, але частково. Тому дуже важливо дотримуватися цієї структури та наповнювати її такими змістовними елементами, які бути лаконічно та логічно являли собою організаційну форму навчання – урок. Зміст уроку також має бути цікавим і цікавим для учнів, оскільки тільки навчальні дії, що здійснюються з мотивацією успішні, і мають результат.

На уроці повинні застосовуватися прийоми та методи, які формують вміння самостійно здобувати знання, збирати необхідну інформацію, висувати гіпотези, робити висновки та висновки. А це означає, що у сучасного учня мають бути сформовані універсальні навчальні дії, що забезпечують здатність до організації самостійної навчальної діяльності. І школа стає не так джерелом інформації, як вчить вчитися; вчитель стає не провідником знань, а особистістю, що навчає способам творчої діяльності, спрямованим на самостійне придбання та засвоєння нових знань.

Якщо говорити про конкретний зміст, що навчає універсальним навчальним діям, воно може включати екскурсії, пошук додаткового матеріалу на задану тему, обмін думками, і виявлення спірних питань, побудова системи доказів, виступ перед аудиторією, обговорення в групах, і багато іншого. зміст уроку складається з кількох компонентів, таких як:

1. Комунікативний компонент включає предметний бік мови: сферу спілкування, тему, ситуацію спілкування (у кіно, в магазині, в кафе та ін.), види мовної діяльності, аспекти мови, соціокультурний аспект.
2. Психолого-педагогічний компонент включає у собі мовленнєві завдання, мотивацію

3. Методичний компонент включає прийоми навчання, технології навчання, ігрові моменти, положення, що регулюють послідовність і структуру уроку.

Для планування уроку іноземної мови вчителю необхідно:

- знати основні вимоги до сучасного уроку іноземної мови;
- знати програмні вимоги до рівня практичного володіння навичками та вміннями кожного класу для даного типу школи;
- розуміти методичну концепцію автора (ів) УМК, розуміти дидактичне значення компонентів, що входять до нього, і окремих завдань; враховувати вікові психологічні особливості учнів, у тому числі індивідуальні, їхній рівень загального розвитку;
- враховувати рівень володіння іноземною мовою учнями цього класу, ставлення учнів до предмета. Для досягнення професійного успіху вчитель має володіти цілим комплексом методичних умінь, серед яких слід виділити: проєктувальні, адаптаційні, організаційні, комунікативні, мотиваційні, контролюючі, дослідницькі, допоміжні [2].

Для глибшого розуміння структури та змісту уроку іноземної мови наведемо модель планування уроку, що належить голландським методистам, яка може бути представлена такими питаннями: Що я хочу? Що я зроблю? Про що я думаю? Що я відчуваю? Що бажають учні? Що робитимуть учні? Про що думатимуть учні? Що відчуватимуть учні? Для відповіді на кожне з цих питань вчителю потрібен поурочний план, який складається для кожного уроку та є робочим документом. Нами вже виділено основні компоненти плану уроку: головна мета уроку, завдання уроку, матеріали та оснащення уроку, контроль засвоєного матеріалу та освоєних способів дії, рефлексія як осмислення та оцінка результату уроку та прогноз результату роботи на майбутнє.

Крім цього, при плануванні ходу уроку необхідна орієнтація на логіку його побудови, яку можна представити в дрібній, покроковій схемі [9].

- Співвідносність всіх компонентів уроку з головною метою, тобто цілеспрямованість.
- Сумірність всіх компонентів уроку, їхня підпорядкованість один одному, тобто цілісність.
- Рух за стадіями засвоєння мовного матеріалу, тобто динаміка.
- Єдність та послідовність матеріалу за змістом, тобто зв'язність та взаємозумовленість етапів уроку.

Таким чином, основними рисами уроку є:

1. Формування та розвиток мовних, комунікативних навичок та компетенцій.
2. На уроці іноземної мови має бути одна головна мета. Вона забезпечує логіку уроку, перетворює його на цільну, налагоджену дію. Реалізації цієї мети відводиться основний час уроку – до 30 хвилин. Інші завдання уроку підпорядковані головній меті.
3. Відповідність завдань поставленої мети, що передбачає їхню потенційну здатність служити ефективним засобом вирішення завдань уроку для досягнення головної мети.

4. Суворі послідовність виконуваних вправ забезпечує формування навичок та умінь.
5. Комплексність уроку іноземної мови, що проявляється у створенні мовного і мовного матеріалу для представлення через різні канали сприйняття та функціонування у всіх видах мовної діяльності.
6. Створення на уроці іноземної мови особливої атмосфери спілкування, що досягається за допомогою мовного контакту вчителя та учнів, що учня між собою; створення невимушеної обстановки. Мова вчителя у своїй має бути зразковою, доступною розуміння.
7. Індивідуалізація процесу навчання - коли вчитель знає, кому, коли і навіщо він потрібен, щоб забезпечити умови для досягнення навчального успіху кожному учню, і має достатнє ресурсне забезпечення, щоб це зробити.
8. Контроль освоєного матеріалу на уроці іноземної мови, рефлексія результатів уроку, у тому числі застосованих способів діяльності, оцінка проведеного уроку та постановка цілей на майбутнє.

На уроці формуються та розвиваються всі види мовної діяльності, всі аспекти мови. Зміни, що відбуваються в спільному світі та суспільстві, знаходять своє відображення у державному стандарті, який у свою чергу визначає зміни у структурі та змісті сучасного уроку іноземної мови.

3.2 Використання підготовчих ігор під час уроку іноземних мов у основній школі

Продуктивність інтелектуальної діяльності учнів залежить від багатьох внутрішніх та зовнішніх факторів. Внутрішні фактори - стан здоров'я, сформованість вищих психічних функцій та ін. Зовнішні - соціокультурні умови, організація освітнього процесу та ін. що призводить до появи шуму та порушення дисципліни. Цей фактор викликає стан втоми аж до появи головного болю. Тому у процесі проведення навчального заняття педагогу необхідно контролювати гучність своєї мови.

Під час підготовки уроку англійської найбільше значення має його організація. Вчитель повинен заздалегідь враховувати необхідний кожного завдання час, а процесі проведення уроку йому слід чергувати види діяльності: говоріння, лист, читання, сприйняття і розуміння мови на слух, аналіз інформації. Педагогу також слід враховувати, що часті зміни видів навчальної діяльності вимагають від учнів додаткових адаптаційних зусиль, що сприяє зростанню втоми та зниженню розумової працездатності. Чергування різних видів навчальної діяльності має відбуватися не частіше ніж за 10 хвилин.

Необхідно враховувати, що монотонність та одноманітність також призводять до зниження розумової працездатності та появи втоми. Зазвичай, якщо навчальна діяльність організована цікаво, учні працюють продуктивно. Сприятливі умови для мовного спілкування необхідно створювати від початку уроку. І тому доцільно проведення мовних розминок. Так, наприклад, вчитель може розпочати урок з обговорення питань щодо поточних подій. Позитивні

емоції готують нервову систему до діяльності. Крім того, велику роль у підвищенні працездатності та підвищенні якості виконуваної роботи має дозування цієї роботи.

Зняття високої напруги зорового та слухового аналізатора та вимушеної сидячої робочої пози сприяють спеціальні валеологічні вправи.

Щоб не допустити надмірної втоми учнів і для створення сприятливої психологічної атмосфери, використовують вправи, що передбачають рухову активність на кожному уроці. Гра - оптимальна форма створення сприятливого психологічного клімату та релаксації для учнів 6-7 класів. З її допомогою відбувається зняття напруги та монотонності, що виникає при відпрацюванні мовного матеріалу.

В даний час знання іноземних мов - це не тільки атрибут культурного розвитку людини, але й умова її успішної діяльності в різних сферах виробництва. Педагоги постійно шукають резерви підвищення якості та ефективності навчання іноземної мови. Одним із цих резервів, безперечно, можна вважати рольову гру, яка є ефективним засобом створення комунікативної спрямованості уроків іноземної мови. Ефективність навчання обумовлена підвищенням інтересу до предмета.

Рольові ігри завойовує дедалі більшу популярність серед вчителів іноземних мов. Ідея використання рольової поведінки отримала підкріплення з боку теорії ролей, розробленої соціологами та соціопсихологами. Соціальне середовище, в якому людина народжується, виступає стосовно неї як первинна соціалізація. У ньому вона поступово засвоює соціальний досвід, зафіксований у мові. Природно, що при оволодінні іноземною мовою як засобом спілкування необхідно відтворити умови, подібні до умов, що існують при оволодінні рідною мовою. У зв'язку з цим соціологи говорять про вторинну соціалізацію, що імітує першу. Соціальні ролі у межах вторинної соціалізації носять неминуче штучний, умовний характер. Міра умовності може бути різною: перетворення на справжніх людей, у літературних персонажів, у героїв казок тощо. Елемент умовності та перетворення властивий усім різновидам рольових ігор [7].

Рольові ігри можна умовно розділити на дві основні групи: контрольована рольова гра і вільна рольова гра. Контрольована рольова гра є простішим виглядом і може бути побудована на основі діалогу чи тексту. У першому випадку учні знайомляться з базовим діалогом та відпрацьовують його. Потім разом з учителем вони обговорюють зміст діалогу, опрацьовують норми мовного етикету та необхідну лексику. Після цього учням пропонується скласти свій варіант діалогу, спираючись на базовий рівень.

Другим видом контрольованої рольової гри є рольова гра на основі тексту. І тут після знайомства з текстом вчитель може запропонувати одному з учнів зіграти роль будь-якого персонажа з тексту, іншим учням - взяти в нього інтерв'ю. Під час проведення вільної рольової гри, самі учні повинні вирішувати, яку лексику використовувати і як розвиватиметься дія. Вчитель називає тему

рольової гри, та просить учнів скласти різні ситуації, які зачіпають різні аспекти теми.

Рольова гра може співвідноситися з обома формами мови: підготовленою та непідготовленою, створюючи передумови для природного переходу першої до другої. Для переведення підготовленої мови в непідготовлену найбільше підходять рольові ігри, які умовно називають "багатоактними". Перший акт слід забезпечити підтримкою, наступні акти учні зможуть розігрувати самостійно, перетворюючи мовний матеріал висловлення потрібного сенсу і імпровізуючи.

З погляду учнів, рольова гра - це ігрова діяльність, у якій вони виступають у певних ролях. Навчальний характер гри часто не усвідомлюється. З позиції вчителя рольову гру можна розглядати як форму навчання діалогічному спілкуванню. Для вчителя мета гри - формування та розвиток мовних навичок та вмінь учнів.

Рольова гра - це мовна, ігрова та навчальна діяльність одночасно.

Рольова гра керована, її навчальний характер чітко усвідомлюється учителем. Вона має великі навчальні можливості.

1. Рольова гра - точна модель спілкування, оскільки вона наслідує дійсності в найістотніших рисах і в ній, як і в житті переплітається мовленнєва і немовна поведінка партнерів.

2. Рольова гра має великі можливості мотиваційно-спонукального плану. Спілкування, як відомо, неможливо без мотиву. Однак у навчальних умовах не просто викликати мотив до висловлювання. Проблема полягає в наступній опосередкованості: вчитель повинен описати ситуацію таким чином, щоб виникла атмосфера спілкування, яка, своєю чергою, викликає в учнів внутрішню потребу у висловленні думок. У разі іншомовного спілкування важливо, проте, щоб учні змогли висловити те, що хочеться сказати. Мовне забезпечення (словниковий та граматичний матеріал, навички у користуванні ними) часто заступають саму мету – спілкування і від учнів та від вчителів. На уроках переважають висловлювання, викликані до життя директивно: "Розкажи про свого друга", "Розкажи про свою сім'ю", оскільки вчителю хочеться перевірити, як учні вміють комбінувати відповідний мовний матеріал. Мотив же, яким керуються учні, лежить поза мовою: їм важливо відповісти вчителю. Положення змінюється, якщо учні залучені до рольової гри. Точно окреслені "пропоновані обставини" створюють загальний спонукальний фон, а конкретна роль, яку отримує учень, звужує його до суб'єктивного мотиву. Наприклад, розігрується сцена у гуртку філателістів. Учень член цього гуртка приводить сюди свого друга. Керівник гуртка повідомляє хлопцям, що гурток вже повністю укомплектований. Тоді учень розповідає про свого друга, переконуючи керівника гуртка, що той гідний бути прийнятим у цей гурток. Сама ситуація диктує лінію мовної поведінки.

3. Рольова гра передбачає посилення особистісної причетності до всього, що відбувається. Учень входить у ситуацію, хоч і через своє власне "я", але через "я" відповідної ролі і виявляє велику зацікавленість до персонажа, якого він грає.

4. Рольова гра сприяє розширенню асоціативної бази при засвоєнні мовного матеріалу, оскільки навчальна ситуація будується на кшталт театральних п'єс, що передбачає опис обстановки, характеру дійових осіб та відносин між ними. За кожною реплікою мислиться відрізок змодельованої дійсності.

5. Гра сприяє мимовільному запам'ятовуванню.

6. Рольова гра сприяє формуванню навчального співробітництва та партнерства. Адже її виконання передбачає охоплення групи учнів, які мають злагоджено взаємодіяти, точно враховуючи реакції товаришів, допомагати одне одному. При цьому вдало знайдений жест, німа дія, якщо вона відповідає ситуації, заохочується усією групою. У результаті учням з слабкішою підготовкою вдається подолати боязкість, збентеження і з часом повністю включитися у рольову гру.

7. Рольова гра має освітнє значення [9].

Учні, хоч і в елементарній формі, знайомляться з технологією театру.

Вчитель повинен спонукати їх дбати про простий реквізит. Заохочується всяка вигадка, оскільки у навчальних умовах можливості щодо цього обмежені, а у винахідливості відкриваються великі простори. Саме перетворення сприяє розширенню психологічного діапазону, розумінню інших людей.

У процесі гри вчитель іноді може взяти собі якусь роль, проте, не головну, щоб гра не перетворилася на традиційну форму роботи під його керівництвом.

Зазвичай вчитель бере собі роль лише на початку, коли школярі ще не освоїли цей вид роботи. Надалі потреба у цьому відпадає. Рольова організація спілкування вимагає відношення до учня як до особистості з властивими їй особливостями, яка може віддати перевагу транспортному засобу або іншій ролі. Саме тому розподіл ролей є відповідальним педагогічним завданням. Знання мотивів, інтересів, індивідуальних відносин учнів дозволить вчителю запропонувати їм ті ролі, які найбільше відповідають особливостям їх особистості. При доборі ролей важливо враховувати як інтереси учнів, так і своєрідність їх темпераменту.

Мотивація вчення має значення у створенні навчальної діяльності. За її наявності активізується мислення, зростає інтерес до занять під час виконання будь-яких вправ. Найбільш сильним мотивуючим фактором є прийоми навчання, які задовольняють потребу школярів у новизні матеріалу, що вивчається, і різноманітності виконуваних вправ. Застосування різних прийомів навчання допомагає закріпити мовні явища у пам'яті, створити стійкі слухові та зорові образи, підтримувати зацікавленість у учнів.

На сьогоднішній день побільшало використання комунікативного підходу щодо іноземної мови. Цей підхід має на увазі процес спілкування, комунікації, який націлений на практичне використання мови. Рольова гра відповідає всім аспектам цього підходу. Імітація ситуацій у рольовій грі допомагає знизити різницю між мовленнєвою діяльністю на уроках та реальним спілкуванням.

Відкинувши всі стереотипи, що гра властива для лише молодшого ступеня навчання, ми можемо заявити, що цей вид діяльності широко використовується під час навчання дорослих. Коефіцієнт корисної дії рольової гри визначено

мотивацією, збільшенням інтересу до занять. Це зумовлено тим, що в учнів, які перебувають у ситуації «реального спілкування», активізується необхідність щось висловити, дізнатися, додати, викласти свою точку зору та вислухати чужу думку, погодитися з цим чи спростувати, приймати рішення, що прискорює мислительну діяльність учасників ігри. Внаслідок цього учні можуть переконатися, що мова — засіб комунікації. Звичайно, діти не надають великого значення всьому потенціалу рольової гри. Насамперед, вони ставляться до цього як до цікавої діяльності, у якій учні між собою рівні [11]. Гра допомагає розвинути та зміцнити зв'язок дітей між собою, а також уникнути встановлений бар'єр між учителем та учнем. До того ж рольова гра сприяє підвищенню впевненості у нерішучих учнів шляхом розподілу ролей. Таким чином, активний цей учень чи пасивний, у будь-якому разі, кожен задіяний у грі та має виявляти ініціативу.

Гра формує нові особисті якості, сприяє засвоєнню правил поведінки, оскільки гра як вчить, а й виховує, якоюсь мірою змінює учнів.

При запровадженні ігрової діяльності у навчальний процес необхідно враховувати вікові особливості учнів.

Молодший шкільний вік є особливо сприйнятливим для засвоєння іноземної мови. У цьому віці діти мають великі імітаційні здібності і пізнавальні інтереси.

Під час навчання іноземної мови у початковій школі в учнів закладаються основи у розвиток інтересу до мовного і культурного різноманіття світу, поваги до мов та культур інших народів. Тому на цьому етапі необхідно прищепити учням любов і інтерес до мови. На початковому етапі комунікативна спрямованість у навчанні іноземної мови реалізується у системі сюжетних ігор, ігрових ситуацій. У грі учні застосовують наявні знання, набувають нових, розвивають навички та вміння, необхідні у навчальній діяльності. У процесі ігрової діяльності формуються особисті якості молодших школярів, вони складають ставлення до дійсності, людей, засвоюють правила поведінки.

Наприклад, у процесі викладання іноземної мови учням молодшого шкільного віку слід звертати увагу на такі психолого-педагогічні особливості, як цікавість та вишуканість. Так само важливим аспектом є те, що учні цього віку не здатні зосередити свою увагу лише на одному виді діяльності. Тому уроки повинні проводитися не монотонно, яскраво та змістовно. На думку дослідників, у молодшому шкільному віці мету навчання можна досягти при ігровій мотивації та при сприйнятті та критиці поведінки з боку ровесників.

У учнів середнього та старшого шкільного віку підвищується інтерес до міжособистісного спілкування у навчально-трудої діяльності. В таких умовах зростає значення сюжетних рольових ігор побутового змісту, відбиваються різні сторони життя школяра (навчання, праця, дозвілля), відтворюються фрагменти його життєвого досвіду.

На середньому етапі навчання іноземної мови практично повністю змінюється прихильність до засвоєваної навчальної дисципліни. Тут фактори ззовні вплинули на мотивацію та її тотальну зміну. Так, серед першопричин можна підкреслити особистісні цілі учнів, тобто вони задіяні в навчальному процесі,

більшою мірою, заради отримання хорошої оцінки або просто через те, що при невиконанні будь-яких завдань на них чекають неприємності. Таким чином, найважливішою місією вчителя іноземної мови є підтримка інтересу до предмета учнів.

Підлітковий вік обумовлений різким моральним та фізичним розвитком, розширенням кола захоплень, прагненням до суперництва, ініціативністю. Тому на цьому етапі навчання іноземної мови доцільно використовувати такі ігри, як інтелектуальні, спортивні, рухливі, творчі, сюжетно-рольові. Відмінністю цих ігор від загальноприйнятих є наявність такого складового, як суперництво, яке спонукає учнів до участі у грі. Такі види ігрової діяльності переважно проводять у класах, де більшість учнів мають низький рівень зацікавленості до предмета. В умовах поступового переходу підлітків до старшого шкільного віку підвищується значення ігрових ситуацій, що розширюють уявлення учнів про навколишній світ, випереджають наявний у них життєвий досвід, що готують учасників гри до їхньої майбутньої соціальної ролі.

Використання рольових ігор у старшій шкільній ланці допомагає підвищити плідність навчального процесу. Тут ігри спрямовані на самоствердження, орієнтовані мовленнєву діяльність, спілкування. Як зазначає методист Н.І. Гез, «ситуація рольового спілкування є стимулом до розвитку спонтанної мови, якщо вона пов'язана з вирішенням певних проблем і комунікативних завдань. Мета рольової гри — сконцентрувати увагу учасників на комунікативному використанні одиниць мови» [2].

3.3 Творчі ігри як формування комунікативних навичок учнів

Ефективна форма початку уроку щодо теми - організація роботи у групах із виконанням завдання *Unjumble the words* (розшифровка слів). Вправа *Find someone who...* також передбачає рухову активність. Учень повинен виконати завдання, опитавши кожного у класі. Для цього потрібно підійти до однокласника та поставити запитання. Картку із завданням отримують усі учні. Навіть контроль розуміння прочитаного можна перевірити, включивши завдання рухову активність: *Listen to the statement. If it is true, stand up. If not, stay still.*

При виконанні завдання *Hot Chair* один учень сидить на стільці спиною до дошки, де написано слово з активної лексики, інші, з його команди, пояснюють слово, не називаючи його. Коли слово вгадано, на його місце приходять учень із іншої команди. Лексичні ігри з м'ячем також підтримують інтерес до уроку. Наприклад, передаючи м'яч, вчитель проводить контроль за засвоєнням неправильних дієслів або тематичної лексики.

На уроках англійської мови допомагають пісні та музика. Можна їх поєднати зі здоров'язберігаючими заходами. Ефективно підбирати такі пісні, які включають різні рухи: стрибки або махи руками. Прикладом є пісня *The Hockey Pokey*.

Цікаво проходить гра Pass the Envelope під музику. Коли музика зупиняється, учасник, у якого в руках виявляється конверт, дістає картку зі словом і виконує завдання. Можливе використання вправ виконання вказівок. Наприклад: Stand up, stretch, sit down, relax, close your eyes and take a 2-minute nap. Don't worry; the teacher will wake you up [1].

Використання прийомів здоров'язберігаючих освітніх технологій сприяє позбавленню дітей від непотрібних хвилювань, вчить вести правильний спосіб життя. Вони є необхідною підмогою вчителя, у своїй сприяють самореалізації учнів, вводять в освітнє полі з підвищеною мотивацією і, що найголовніше, без втрат здоров'я. Створення сприятливого психологічного клімату допомагає творчому розвитку особистості та дає ніяких додаткових навантажень на нервову систему.

ВИСНОВКИ

З вищесказаного так і проситься сам собою висновок - чим більше і ширше коло наших обов'язків, прагнень і захоплень, тим більшими мовами доводиться опановувати - як і побутової мови спілкування між людьми, так і мови машин, креслень і умовних позначень. Чим більше знає людина, тим вона цікавіша. Немає нічого пізнавальнішого, цікавішого і кориснішого, ніж міжкультурна комунікація. І чим більше ми знаємо, тим цікавішим співрозмовником ми є. А якщо ми ще й не обмежуємося лише мовою своєї батьківщини, нам відкриваються нескінченні межі пізнання та розширення світогляду. І все ж таки, не варто настільки захоплюватися іноземними мовами, щоб не забути свою власну рідну мову, не робити в ній дурних орфографічних помилок і не плутатися в поняттях.

Основна мета даної роботи полягала у вивченні особливостей уроку іноземних мов, структури його планування, і навіть його зміст. На нашу думку, мети повністю досягнуто. Оскільки вивчивши структуру уроку, його особливості, класифікацію та види, ми змогли уявити плани уроку на різних етапах навчання. Ми використовували різні види технологій, наприклад, на початковому етапі було використано ігрову технологію, на середньому етапі проектну технологію, а на старшому етапі комунікативну технологію.

Дані види методик відповідають певному етапу навчання, але слід мати на увазі, що ігри ми можемо побачити і на середньому етапі навчання, і на старшому. Це говорить нам про те, що потрібно враховувати вікові та індивідуально-психологічні особливості учнів, і будувати урок таким чином, щоб він відповідав рівню знань, умінь та навичок учнів.

Цю курсову роботу можна використовувати у методичних цілях, може бути опорою для молодого вчителя. Наприклад, дослідницька діяльність із цієї роботи дала мені глибокі знання у галузі викладання уроку іноземної мови. Я планую застосувати дані методики на професійно-навчальній практиці у середній школі.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Гембарук А.С. Методика викладання іноземної мови в таблицях і схемах : метод. посібник. – Умань: ФОП Жовтий, 2011. – 144 с.
2. Денисенко М.В. Тесовий контроль рівня сформованості навичок і вмінь читання англійською мовою в учнів початкових класів. // Іноземні мови. - №1.-2003.-С. 33 - 39.
3. Дурманенко О.Л. Виховна робота в університеті як чинник становлення особистості майбутнього фахівця / О.Л. Дурманенко // Науковий вісник Волинського національного університету імені Лесі Українки / Волин. нац. ун-т імені Лесі Українки. – Луцьк, 2012. - № 8. – С. 59-62.
4. Загальноєвропейські Рекомендації з мовної освіти: вивчення, викладання, оцінювання / Наук. ред. укр. видання С.Ю. Ніколаєва. Переклад з англ. – К.: Ленвіт, 2003. – 273 с.
5. Малафійк І. В. Дидактика. Навчальний посібник - К.: Кондор, 2009. - 406 с.
6. Методика викладання іноземних мов у середніх навчальних закладах: Підручник. Вид. 2-е, випр. і перероб. / Колектив авторів під керів. С.Ю. Ніколаєвої. - Київ: Ленвіт, 2002. - 328 с.
7. Методика навчання іноземних мов у початковій школі: навч. посіб. для студ. вищ. навч. закл./О. В. Котенко, А. В. Соломаха [та ін.].-К.: Київ. ун-т ім. Б. Грінченка, 2015.- 356 с.
8. Методика навчання іноземної мови у середніх навчальних закладах: Підручник. Вид. 2-е, випр. і перероб. / Кол. авторів під керівн. С.Ю.Ніколаєвої. - К.: Ленвіт, 2002. - 328 с.
9. Практикум з методики викладання англійської мови у середніх навчальних закладах: Посібник. Вид. 2-ге, доп. і перероб. / Кол. авторів під керівн. С. Ю. Ніколаєвої. — К.: Ленвіт, 2012. — 360 с.
10. Програми для загальноосвітніх навчальних закладів та спеціалізованих шкіл з поглибленим вивченням іноземних мов/ Іноземні мови 2-12 класи.- К.- ВТФ «Перун», 2005.-208 с.
11. Редько В. Г. Лінгводидактичні засади навчання іноземної мови учнів початкової школи. Методичний посібник для вчителів іноземної мови //К.: Генеза, 2007.-136 с.
12. Сміловська О.В. Різномірні тестові завдання з англійської мови. // Англійська мова та література. - № 22-23. - 2003. - С. 32- 37.

13. Співаковська-Ванденберг Є.О. Використання комп'ютерних технологій у розвитку молодших школярів / Є.О. Співаковська-Ванденберг // Комп'ютер у школі та сім'ї. – 2007. – №7 – С.35–40.
14. Фіцула М.М. Педагогіка вищої школи: навч. посіб. / М.М. Фіцула. – Київ: Академвидав, 2006. – 352 с.
15. Якса Н.В. Основи педагогічних знань: навч. посіб. / Н.В. Якса. – Київ: Знання, 2007. – 358 с

ДОДАТКИ

Select Your Type of Paper

- Essay (Any Type) Web Site Content Resume Other

Курсова Бруча Вікторія

вступ актуальність обраної теми у тому що ігрова форма роботи з дітьми під час навчання іноземної мови у час дуже затребувана ігрові методи можуть ефективно допомогти дитині якомога раніше почати вивчати англійську мову досягти успіхів у освоєнні потрібної лексики та прищепити любов до мови об'єктом даного дослідження є процес формування фонетичних лексичних та граматичних навичок у школярів на уроках англійської мови предметом нашого дослідження є використання ігрових методів для формування фонетичних лексичних та граматичних навичок у школярів на уроках англійської мови на середньому етапі навчання нам відомо що при ранньому вивченні мови засвоєння матеріалу відбувається набагато простіше тому метою нашої роботи є розкрити переваги викладання англійської мови за допомогою ігрових методів для досягнення поставленої мети потрібно вирішити такі завдання 1 визначити основні методи навчання англійської мови школярів 2 вивчити роль пізнавальних та розважальних ігор на середньому етапі навчання англійської мови 3 проаналізувати

The length of the text: **8492** (No spaces: **8492**)

[↻ Check another text](#)

100.0% The uniqueness
of the text